

новерскый родъ, курфирстъ Георгъ, който по майкъ былъ правнукъ на Иакова I. *Георгъ I* (1714—1727 год) и сынъ му *Георгъ II* (1727—1760 г.), сѣдѣли на англійскый прѣ-
столъ, нъ языкъ-тъ и обычьи-ты никакъ си неизмѣнили,
а си останжли чисти германци. Тии повече-то врѣмя ся
находили на гостіе у ханноверско-то курфиршество и хо-
дили тамъ всякъ годинъ; а въ Англич тии само отряж-
дали министри, които управяли царцинь-тж. Въ вторж-
тж полвинъ на царуване-то на Георга I и въ пьрвж-тж
полвинъ на Георга II на чело на мини стерство-то
сѣдѣлъ Валполъ, който былъ отъ боярскы родъ. Той
въртѣлъ добрѣ царскы-ты работы и глядалъ да живѣе
приятелскы съ другы-ты държавы, та отъ това въ Ан-
глиж трѣгнжла добрѣ търговия-та и занаяти-ти, и за
малко врѣмя царщина-та ся обогатила.

Въ Седмогодишнж-тж войнж кога ся съжзила Ан-
глия съ прускый Фридрихъ II, Георгъ II турнжлъ за
пръвъ министръ Виліама Питта. Той, като Валполя,
былъ отъ боярскы родъ и былъ откамъ вигы-ты; нъ
былъ по-достоенъ, и въ политическы-ты работы не ся
отричалъ отъ вѣнкашнж войнж. Въ парламента нѣмало
другъ ораторъ като Питта. Той, като Демостена, много
залѣгалъ да изучи всичко-то ораторско искусство; той
съ все сърдце ся училъ да ся движи, да показва съ ржцѣ,
да говори високо и ниско, и всичко това правилъ като
дѣеце; освѣнь това той былъ высокъ, хубавеце, и ся
обличалъ много добрѣ.

Доклѣ траяла Седмогодишна-та война Питтъ по-
магалъ на съжзника си Фридриха II и не жалилъ нары-
ты за него; а на море-то и въ заселища-та Англия
имала въ сѣще-то врѣмя сполучнж войнж съ французы-
ты. Нъ прѣди да ся свърши война-та Георгъ II
умрѣлъ, и на прѣстола сѣднжлъ внукъ му *Георгъ III*
(1760—1820 год.). Тоя младъ царъ не приличалъ
на другы-ты царѣ, що царували прѣди него: той
былъ много набоженъ и пестовникъ, държалъ ся повече
откамъ тории-ты, нежели откамъ вигы-ты, и искалъ да
добые по-голѣмж власть. Питтъ оставилъ министер-
ство-то. Нъ война-та не ся прѣкъснжла, и ся свършила